

ใบความรู้ที่ ๑ เรื่อง ไตรยางศ์
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง คุณค่าวรรณกรรมคำสอน
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง อักษรนำจำให้ดี (๑)
รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๔๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔

อักษรนำ หมายถึง คำที่มีพยัญชนะ ๒ ตัวประสมอยู่ในสระเดียวกัน เวลาอ่านให้อ่านออกเสียงพยางค์หลังตามเสียงพยัญชนะตัวที่นำ เช่น หญิง อ่านออกเสียง พยัญชนะ ณ

คำที่มี ห นำ

หยุ่มหยิม	หนักหนา	หรุหฺรธา	หญิงใหญ่
แหงนหงาย	หลังไหล่	ห้วนไหว	หมักหมม

คำที่มีพยัญชนะต้นเป็น ห นำพยัญชนะตัวหลัง คือ ง ณ น ม ย ร ล ว ไม่ออกเสียงตัว ห แต่ออกเสียงพยัญชนะตัวหลังให้มีเสียงวรรณยุกต์ตามตัว ห

คำที่มี อ นำ

อย่า อยู่อย่างอยากได้	ของเขา
อยู่ อย่างคนตัวเบา	สุขล้ำ
อย่าง อยากอยู่อย่าเอา	แต่ได้
อยาก อยู่อย่างอย่าย้า	เหล่านี้ อ นำ

คำที่มีพยัญชนะตัวหน้าเป็น อ นำ ย ไม่ออกเสียง อ แต่เสียงวรรณยุกต์ของพยางค์ออกเสียงตามพยัญชนะ อ มี ๔ คำ ได้แก่ อย่า อยู่ อย่าง อยาก

การอ่านคำที่มีอักษรสูงนำ เช่น

ขณะ	ขนบ	ขนม	ขนาด
เฉลียว	ฉลาด	ไฉน	ฉงน
ถลำ	ถวายเป็น	ถนัด	ถลน
สนาน	สลบ	สนอง	สมอง

การอ่านคำที่มีอักษรกลางนำ เช่น

ตวาด	จมูก	จريت	จรัส
ตนู	ตวัด	ตลก	ตลาด
อร่าม	อร่อย	อเนก	อนาถ
ตลอด	ตวาด	จรวด	จريت

ข้อสังเกตคำที่มีอักษรสูงนำและคำที่มีอักษรกลางนำ

๑. คำข้างต้น พยางค์ ๑ ออกเสียงพยัญชนะตัวหน้าประสมกับสระอะ (ออกเสียง อะ เพียงครึ่งเสียง) พยางค์ที่ ๒ ออกเสียงพยัญชนะตัวที่ ๒ ประสมกับสระ และพยัญชนะสะกดตามที่ปรากฏ โดยออกเสียงวรรณยุกต์ตามเสียงพยัญชนะตัวหน้า คล้ายมี ห นำ

๒. คำอักษรนำซึ่งพยัญชนะตัวหน้า เป็นอักษรสูง หรือเป็นอักษรกลางนำ พยัญชนะตัวหลัง เป็นอักษรต่ำเดี่ยว คือ ง ณ น ม ย ร ล ว และออกเสียงพยางค์ที่ ๒ คล้ายที่ ๒ คำ มี ห นำ เช่น

ผลิต	อ่านว่า	ผะ - หลิด
ฝรั่ง	อ่านว่า	ฝะ - หรั่ง
เสียด	อ่านว่า	สะ - เหวด
สยาม	อ่านว่า	สะ - หยาม
สวัสดี	อ่านว่า	สะ - หวัด
กนก	อ่านว่า	กะ - หนก
ตวาด	อ่านว่า	ตะ - หวาด
จมูก	อ่านว่า	จะ - หมูก
อร่อย	อ่านว่า	อะ - หร่อย
จريت	อ่านว่า	จะ - หริด

นิทาน เรื่อง น้ำใจกระรอก
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง คุณค่าวรรณกรรมคำสอน
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง อักษรนำจำให้ดี (๑)
รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๔๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔

นิทานเรื่อง น้ำใจกระรอก

มะปรางกับแม่ปลุกบ้านหลังเล็ก ๆ ไม่ทรูทรูอยู่ในสวน
แถวชานเมือง มะปรางตื่นแต่เช้าตรู่เพื่อทำขนมกล้วยช่วยแม่ ด้วยความมุ่งหมายว่า
จะนำไปส่งแม่ค้าในตลาด ขนมของเธอมีรสชาติหวานอร่อย พอทำขนมเสร็จมะปรางจะ
จัดขนมตามจำนวนที่แม่ค้าแต่ละคนสั่งอย่างครบถ้วน แต่สองสามวันมานี้ แม่ค้าคนหนึ่ง
บ่นหยุ่มหยุ่มอย่างหงุดหงิดอย่างหนักกับเธอว่ามะปรางส่งขนมไม่ครบ ขาดไป ๑ ห่อ
มะปรางรีบขอโทษรับปากว่าจะไม่ให้เกิดเหตุการณ์ขนมขาดจำนวนอีก พอวันต่อมา
แม่ค้าก็บอกว่าขนมขาดไป ๑ ห่ออีกแล้ว มะปรางกลัวใจหนักมากเพราะเป็นเรื่อง
ใหญ่หลวงที่เขาไม่เคยทำผิดพลาด แม่ของมะปรางก็กำชับหลายรอบว่าอย่าให้ผิดพลาด
อีกเพราะไม่อยากมีปัญหา

อยู่มาวันหนึ่งพอมะปรางจัดขนมเสร็จ มะปรางก็แอบสังเกตการณ์ที่ประตู
เพื่อหาสาเหตุของขนมที่หายไป ทันใดนั้นเองมะปรางก็เห็นกระรอกตัวน้อยตัวหนึ่ง
หางเป็นพวงสวยงามวิ่งออกมาลากขนมไป เธอยิ้มออกมาอย่างดีใจเพราะเห็นความน่ารัก
ของมัน ต่อมาเธอก็วางขนม ๑ ห่อสำหรับกระรอกน้อยทุกวัน ซึ่งกระรอกน้อยก็ออกมา
กินทุกวันเช่นกัน

ตั้งแต่นั้นมามะปรางรู้สึกแปลกใจเมื่อเดินเข้าไปในสวนเพื่อเก็บมะพร้าว
เธอจะเห็นมะพร้าวแก่ ๆ ตกอยู่ใต้ต้นวันละ ๒-๓ ลูก ทุกวัน ในที่สุดมะปรางก็รู้ว่าเป็น
ฝีมือของกระรอกน้อยนั่นเอง มะปรางรู้สึกตื่นตันใจกับความ
มีน้ำใจของมัน มันตอบแทนความดีของเธอในสิ่งที่มันทำได้
ใครจะนึกว่าแม้แต่สัตว์ตัวเล็ก ๆ ยังรู้จักกตัญญูรู้คุณ
ถึงเพียงนี้

